

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 9. april 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1304351
Dok nr.: 1427533

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 19. februar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 126) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 4:

"På side 13 i høringsnotatet (L 126 - bilag 1) oplyser ministeriet, at "..det på nuværende tidspunkt ikke er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte regler for regionernes oplysning om gentagne erstatningsudbetalinger som følge af skader forvoldt på offentlige sygehuse", vil ministeren uddybe, hvorfor det ikke er fundet hensigtsmæssigt ift. offentlige sygehuse, men alene ift. private sygehuse, klinikker og speciallægepraksisser? "

Svar:

For mig er det altafgørende, at borgerne har tillid til, at vores sundhedsvæsen fungerer, og at patientsikkerheden er i top.

Derfor er det vores opgave at sikre, at Sundhedsstyrelsen får de oplysninger, som styrelsen skal bruge til at kontrollere, at patientsikkerheden ikke halter nogen steder.

Det gælder både for de private og de offentlige behandlingssteder.

Jeg har med forslaget til de nye bestemmelser i klage- og erstatningslovens § 29, stk. 4 – 6, foreslået en model, der på en enkel og ubureaukratisk måde sikrer, at Sundhedsstyrelsen får besked fra enten regionen eller forsikringsselskabet, når et privat behandlingssted kommer over gennemsnittet for sit niveau for patienterstatningsudbetalinger målt over de seneste 5 år.

Det er så op til styrelsen at vurdere, om denne oplysning, sammen med de øvrige oplysninger styrelsen måtte have om behandlingsstedet, giver styrelsen anledning til at iværksætte tilsynsmæssige foranstaltninger efter sundhedsloven over for det konkrete behandlingssted.

Bestemmelsen er som bekendt en opdatering af den tidligere bestemmelse i klage- og erstatningslovens § 29, stk. 3, der alene var målrettet de private behandlingssteder.

Da jeg som nævnt finder det afgørende, at Sundhedsstyrelsen får de oplysninger om patientskader, som kan være nødvendige til varetagelse af deres tilsyn med patientsikkerheden vil jeg stille ændringsforslag om, at regionerne som driftsansvarlige for de offentlige sygehuse og den præhospitale indsats

efter sundhedsloven i medfør af klage- og erstatningslovens § 29, stk. 1. nr. 1 omfattes af oplysningspligten i § 29, stk. 4.

Hertil skal det dog bemærkes, at det oplysningssystem via Netservice (trigger-systemet), der er lagt op til i L 126 for de private behandlingssteder, ikke nødvendigvis er den mest enkle måde at indrette oplysningspligten for regionerne for så vidt angår de offentlige sygehuse m.v.

De offentlige sygehuse har langt flere specialer og behandlingstyper, som i dag ikke er tilstrækkeligt beskrevet i datagrundlaget i Netservice. Triggermekanismen kan dermed ikke benyttes umiddelbart på tilsvarende måde som for de private behandlingssteder, hvor de nødvendige registreringer allerede i dag fremgår af Netservice, og hvor der således allerede eksisterer et fyldestgørende grundlag til at opgøre erstatningsudbetalinger udover gennemsnittet.

Der vil derfor skulle udvikles et nyt datagrundlag og tilføjes nye moduler i Netservice, hvis det skal bruges som grundlag for en oplysningspligt for regionerne for de offentlige sygehuse.

Derudover har regionerne allerede i dag en række systemer til at opspore og kvalitetssikre de afdelinger og specialer, hvor der sker skader.

Det er således behov for at overveje, hvordan oplysningspligten for regionerne vedr. de offentlige sygehuse mest hensigtsmæssigt indrettes, og det har jeg bedt ministeriet om at indgå i en dialog med Danske Regioner om.

Jeg lægger derfor i ændringsforslaget også op til, at oplysningspligten først træder i kraft den 1. juli 2015, uanset om oplysningspligten vedrører private behandlingssteder eller offentlige sygehuse.

Når der er fundet en hensigtsmæssig løsning for indberetningspligten vil løsningen blive beskrevet i en bekendtgørelse jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 29, stk. 6 i L 126. Bekendtgørelsen træder i kraft samtidig med lovforslaget.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye